

feredat. L'animal no podia haver pres mal a la plaça perquè malgrat intentar-ho se li notava dificultats al remat i al caminar i cal pensar doncs que es va fer malbé pel camí. En tornar-lo al corral va perir extenuat. La basa principal de German va ser la vaqueta 322 amb els seus salts de banc i escalades de piràmide.

Abans d'iniciar el repte dels ramaders es van repartir, de part de l'Ajuntament ventalls i gorretes de sol a tots els cadafals. El regal va ser molt apreciat, sobretot per aquells de les barreres de sol, la llàstima va ser que la distribució es va començar per ordre numèric a partir del cadafal número u i els darrers en rebre'l foren els de la solana.

Els demés dies es van contemplar excelents bous amb totes les filigranes que els torerets saben fer sobre una plaça de terra diàriament netejada i regada. També els menuts tingueren el seu bouet que per prudència bastants d'ells veient des del banc o la piràmide. Els més valents van ser els xiquets saharauis que no només citaven al jònec si no que el perseguïen. En el marc de la plaça les regines i dames feren una entrada, a la mitja part, muntades les menudes en dos carricots i les grans amb cavalls aportats per el Quincaller i criadors de Bell.lloc. Fou més una posse fotogràfica que una desfilada però va ser bonic contemplar aquests preciosos animals.

Es van patir a la plaça dues incidències no greus però sí idèntiques. Les

patiren Vicent de Palomita i un veí del Barranc de Bunyol. Els dos van ser empenyats a quatre cames i de cul a la plaça sota el cadafal dels músics. La pitjor part la va patir Vicent cornejat per la comfitera amb pelades als genolls i a la mà. Tots dos van ser atesos pel servei mèdic de guàrdia.

També els quintos patiren algun revolcò. Uns quintos que hauran de fer valdre la seva futura existència en base a la tradició perquè cap d'ells es veurà obligat a complir la mili. Som rics i la mili la faran en lloc nostre els fills de casa pobra dels països miserables. Em feien enveja ells i elles tan amples mentre jo notava a les cames el formigueig de la síndrome del passatger "classe turista". Es van comportar. Existeix una transgressió que tots considerem necessària i pròpia de quintos i els nostres quintos d'enguany posseïen el sentit d'aquest esperit i dels seus límits. No van tirar coets però es van mostrar gasius amb els seus veïns de cadafal doncs no allargaren ni un gotet ni un taquet de permil per res del món. Per contra es mostraren dialogants amb els estadants dels costats anunciant a l'avança si les heretgies programades del dia consistien bàsicament en llençament de farina que podia ser en sec o remullada. Instants abans de la batalla, en la que les quintes patien sempre la pitjor part, s'aixecaven uns protectors laterals per salvar la integritat del personal neutral en aquesta guerra.

Eren nou quintos i sis quintes amb la notòria falta de presència de Carlos

Sales Traver a qui tots ells, en dono fe, tenien en el seu record i a qui brindaren la corrida del seu bou. Bou o cabreta però les quintes el van trobar passat de pes i no s'enfrontaren a ell. La veritat esperava molt més per part de Nuria. La cursa del brau començà directament, sense passeillo ni res. Oficiaren de primeres espases, citats per ordre, alfabètic que no de mèrits: Emilio l'Agutzil, Goriet i Melera. Amb amplitud de passes, oles, algun revolcò els tres mestres es feren en el bou. L'espectacle màxim l'oferí Goriet amb salt i tombarella aèria per sobre del bou i caiguda enterra d'esquena sense tati. El bou va iniciar l'embestida en veure's citat però en acudir massa lent va desconcertar el xic que es va veure obligat a improvisar sobre la marxa. La resta de matadors la formaven Fari, que es mostra gladiador insistint en tombar el jonec agafant-lo pel cap, a Barril el vaig veure extraordinàriament seré, Carlos Mir valent i Jorge de Cándido... No veia a Jorge de Cándido i recordava perfectament que feia un moment damunt del cadafal rotava com Xivaca el de la Guerra de les Galàxies, venia de foradar el bombo a força de trompades i era el més actiu llençant aigua i farina. Patia per si sofria alguna indisposició en moment tant assenyalat com el bou dels quintos, el seu bou. Però fóra una falsa alarma. Jorge apareixia saludant al costat de tots en el moment just en que feien la merescuda volta al ruedo una vegada tornat l'animallet al caixó.

